

pokoljem vodilnih mož na vseh mestih. Ogromni načrt je uspel le pri umoru dveh najvišjih mož in nato je vtaknila policija kolovodje in celo vr-

sto zarotnikov pod ključ. Pretežna večina organiziranih vstašev je na prostem, ker niso našli pri krvni bratovščini nobenih zapiskov in seznamov.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Na prijaznem hribočku na vzhodni strani Sv. Marjete ob Pesnici na posestvu vrlih zakoncev Zugman v Vukovju se je v nedeljo dne 10. septembra popoldne vršila pristrčna in mična domača slovesnost. Odlična družina Zugman je postavila nov križ na hribočku ob cesti in to nedeljo je bilo znamenje blagoslovljeno po domačem župniku č. g. konz. svetniku Frangežu ob navzočnosti domačinov in sosedov. Domači sloviti pevski zbor pod vodstvom g. pevovodje Janka Hakuša je vrh hriba in potem na domu pri domači slovesnosti zapel več cerkvenih in narodnih pisni. Vt. g. župnik je slavil družino Zugmanovo kot vzor slovenskih in krščanskih družin. Že tretjič je gospodar Zugman dal postaviti, oziroma prenoviti križ in sedanji gospod župnik je trikrat izvršil slovesno blagoslopitev. Letošnja slovesnost se je izvršila v spomin 1900letnice smrti našega Zveličarja. Na vabljenem in res lepo urejenem domu g. Zugmana so se na to zbrali vsi člani številne Zugmanove družine, sosedji in prijatelji od vseh strani. Med ubranim petjem marjeških slavčkov ter napitnicami, ki sta jih izrekla domači g. župnik Frangež in prijatelj družine bivši poslanec Franjo Žebot iz Maribora se je končala slovesnost, ki je pričala, da v našem slovenskem rodu še živi in globoko korenini prava krščanska in slovenska zavest. Naglašalo se je v napitnicah posebno, da dokler bo naš kmetijski rod ostal zvest starim navadam svojih očetov in bo rad postavil in ohranjal znamenja naše vere, nas ne bo ugonobil noben vihar, naj pride odkoderkoli. Za revne dijakke se je nabralo 102 Din.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Pa naj reče kdo, če nismo Jurjevčani požrtvovalni ljudje. Sedaj v najbolj težkih časih za denar in v najhujši krizi smo toliko preuredili. Poglejte našo cerkev, kako so jo olepšali in prepletkali

naši domači zidarji. Kako lepa bela stoji kakor lilija sredi vrta. Posebno lepoto ji delata nanovo pozlačeni križ in jabolko vrh zvonika, da res izgleda kakor kronana kraljica. Pa smo tudi imeli lani in letos take cerkvene slovesnosti, da je bilo tudi treba prenovitve. Lani so jo pred novo mašo vso prenovili od znotraj, letos pa od zunaj. Saj se povsod ob priliki sv. birme radi skažejo, pa bi se mi ne bi, posebno letos, ko je prišel prevzvišeni prvi delit zakrament sv. birme.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Česar še ni bilo, kar svet pomni, so dočakale naše Apače: dne 3. septembra t. l. so prvič videle svojega rojaka pri oltarju — prvo sv. mašo je služil g. Franc Unuk. Zato je bila razumljiva radost cele fare, posebej pa še domače vasi, ki je za to priliko dala svojo vaško kapelo lepo prenoviti in so se v njej na dan primicije popoldne slovesno peče litanije. Novomašne slovesnosti se je udeležilo veliko ljudstva ne le iz domače, ampak tudi iz sosednjih župnij, ter častno število duhovnikov poleg slavnostnega pridigarja č. g. župnika Jazbinšeka od Sv. Trojice v Haložah. Naj bi spomin na to slovesnost imel še dolgo ugodne posledice in naj bi se izpolnile mnoge lepe želje, ki so jih ob tej priliki izrekle poleg gg. duhovnikov tudi navdušene gospodnice. — Žito in krompir sta dobro obrodila. Kaj, ko bi imela tudi krščansko ceno! — Po dolgem mukopolnem trpljenju je izdihnil bivši cestar Ant. Kozoderc v Sv. Lovrencu. Drugače pa skoraj dva meseca ni bilo smrti k nam. Naj v miru počiva!

Velika Nedelja. Tukaj je umrla v 75. letu starosti Ivana Bokša iz Mihovec. Bodi ji domača zemljica lahka, ostalim pa naše iskreno sočalje! — Veselo klonotajo klopoteci po naših prijaznih vinskih gričih ter napovedujejo bližajočo se trgatve, katera pa letos ne bo kaj posebno obilna, pa tudi bolj pozna, ker se še zdaj redko najde kaka mehka jagoda. — Da je klopotec nekak simbol in kralj Slovenskih goric, to ve vsakdo, da pa klopotec ni samo oznanjevalec bližnje trgatve, temveč da igra

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skrbi, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponujajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno podučiti iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Dobite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

lu pa tam še kako drugo vlogo, nam pove sledeča zgodbi: Mož in žena sta se pred nedavnim podala v toplice. Doma za varuha sta pustila mladotnega Tončka. Na bližnjem griču je veselo klopotal čisto novi klopotec. Seveda velika skušnjava za malega varuha, katerega edina želja je bila samo le klopotec. Kakor da bi prijazna lastnica klopotea uganila njegove srčne želje, ga vpraša, ali bi rad imel klopotec Tonček. Oh, nič tako rad, kakor klopotec, odvrne deček. Veš kaj, saj ga lahko dobiš, posebno sedaj imaš priložnost, ko si sam doma. Prinesi meni nekaj zabele in pijače, pa dobiš klopotec. Seveda, bližnja priložnost spravi človeka v greh, tako tudi Tončka. Kupčija je bila sklenjena. Pa predno je bil fant v posesti klopotea, je bil že od neke druge nevošljive sosedje pri mami, katera se je nepričakovano vrnila iz toplic, zatožen. Potem so pa naenkrat klopotali kar trije klopote, tisti na črešnji in še zraven dva druga, katera sta se kar brez vetra sama od sebe avtomatično vrtela.

Očeslavci. Tukaj pri nas smo na dan 16. t. m. na prijazen griček kapelskega mirodvora

Stari je stal tam pokoncu kakor hrastov štor. »Tu notri pojdi!« je rekel in je pokazal proti hišnim vratom.

»Nočem!« je zakričal fant.

»Moraš!«

»Ti si Bianco ubil!«

»Ni nobena škoda!«

Vstal sem s sank in sem prišel bliže.

»To bi bila lahko smrt,« sem rekel strogo.

»Tem bolje!« mi je odvrnil stari.

»Pogledati moramo, kaj je z dekletom!«

»Kar pogledajte! Mene ta grdoba nič ne briga!«

Tedaj je Bianca vstala, začela kričati, javkati, ni hotela slišati mojih prigovarjanja in je začela zmerjati starega žagarja.

Končno ga je pripravila do besede.

»V hišo pojdi!«

»Nočem!«

Oče in sin sta si s stisnjenimi pestmi stala nasproti.

»Pojdite z očetom v hišo,« sem ga nagovarjal. »Spametujte se!«

»Pustite me!«

Privršale so nove sani, na katerih je sedel mladi Golobov.

Obstal je.

»Kaj pa se je zgodilo tukaj?«

Bianka je zopet začela tuliti in zmerjati.

»Oho!« je vzkliknil Golobov. »Stari Belčar je prevrnil sani? Sedi k meni, Bianca, sedi na moje sani! Potem naj pa le še poskusi!«

In že je sedelo dekle pri njem.

»Bianka!« je zakričal mladi Belčar v ljubosumni razjarjenosti. »Bianka, tukaj boš ostala!«

In hotel je do nje. Oče pa ga je trdno držal. Začela sta se rvati. Med tem pa je zaklical Golobov:

»Bianka se popelje z menoj! Jaz sem sam svoj gospodar! Lahko storim, kar hočem! Tončetu pa bo oče sedaj izpral hlače! Haha!«

In odpeljal se je z Bianco, ki se je vreščavo zasmejala, po cesti navzdol.

Z bledim obrazom je gledal Tonče za njima. Nato se je tiho zasmel in čudno mirno rekel:

»To si dobro naredil, oče! Za to boš žel tudi hvalo!«

je klatil okrog po džunglah v okolici Trawankurja. Naenkrat se je spotaknil ob oviri, ki je ležala preko sredine poti. Misli je, da je zadel ob trhel hlo, in si je ogledal zapreko natančneje. V tem trenutku se je vzbela orjaška kača kvišku in ga napadla. Predno se je Indijec prav zavedel, kako in kaj, je bil ovit od kobre, koje pik usmrti slona tekom par ur. V trenutku napada se je posrečilo kmetu, da je kačo močno zagrabil za vrat in samo to mu je rešilo življenje. Nad eno uro sta se valjala po tleh v ljutem boju človek in kača. Mož ni spustil vratu, dokler mu ni uspelo, da je zmagal po-

spremili k zadnjemu počitku bivšega veleposelnika, očeta Alojza Kreft iz Očeslavc. Rajni je doživel starost 83 let in je vzorno gospodaril čez 55 let in postavil vsa poslopja nova, tako da je zapustil svojim naslednikom vse v dobrem stanju. Kako je bil priljubljen ne samo med svojimi sovaščani in sorodniki in domačimi župljani, je pričala velikobrojna udeležba prijateljev in znancev iz sosednjih župnij, ki so blagemu starčku izkazali s častno udeležbo na njegovi zadnji poti. Rajni je bil soustanovitelj domače požarne brambе, prejšnja leta večletni občinski odbornik in svetovalec in šolski ogleda, bil je radodaren in postržljiv proti vsakemu, če ga je kateri prosil pomoči. Resnično je, zapustil nas je mož, ki je bil vreden naziva, naš dedek, oče, starosta, kakor so ga imenovali. Za zasluge so ob njegovi zadnji poti tudi izkazali zadnjo čast domači gasilci z godbo in tudi šolski otroci. Ob odprtem grobu se je v imenu domačih gasilcev in domačih sovaščanov, prijateljev, sorodnikov od njega poslovil sovaščan tovariš Peter Sernec. Vsi, ki smo ga poznali, ga ohranimo v hvaležnem spominu, domačim in sorodnikom pa izrekamo naše sožalje!

Loče pri Poljčanah. Sprejmi, zemlja, kar je tvojega! Sprejela je dne 15. t. m. mlado žrtev, eno leto starega sinčka iz rodbine Marzidovšek. Jokajočim in žalostnim naj bo v tolažbo »Slovenski gospodar«, ki jim tedensko prinaša novice, da smrt ne izbira, ampak vse pobira!

Slivnica pri Celju. Nemila smrt prihaja k nam prav pogosto. Pred dobrim tednom je umrl mož, dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«, Jurij Lipovšek, v starosti 75 let. Pogreba so se udeležili gasilci, sorodniki, prijatelji in znanci, ki so se ga spominjali kot poštenega krščanskega moža. Naj počiva v miru in večna luč mu naj sveti! Preostalim iskreno sožalje!

Sv. Jedert nad Laškim. Pomlad premokra ovetje zamorila, v poletju nas Savinja je hladila, jesen prijetna bo, a sadja skoro nič, pšenice dosti, toda prazen bo polje. Če Huda jama spet nas sprejme v delo, v Rečici, Gelcah, Breznem bo veselo, saj zdravo bomo vodo pili, ker vodovoda dva smo že dobili. Tako šentjedertskega je Karel rekel, ondan ko

samski stan mu je potekel. Da vode zmanjkalo pri nas nikdar ne bo, to skrb ima gasilsko društvo Milkovo. Ko delavci in kmetje svobodno volili še bomo, srečnejši nam časi bodo vzkliili.

Ravno pri Krškem. Velika efektna loterija. Objavljeno je že bilo, da se je žrebanje te velike loterije v korist cerkve sv. Vlada v Ravneh pri Krškem preložilo na dan 15. oktobra 1933. Če imaš srečko, shrani jo; če je nimaš, hitro jo kupi. Stane samo 4 Din in jo dobiš pri župnih uradih leskovške dekanije in v raznih trgovinah v Krškem. Kaj lahko zadeniš? Prvi dobiček: konj z vso opremo in voz na peresa. Drugi dobitki: blago za moško obleko, blago za žensko obleko, vreča moke, sodček vina, trtna škropilnica, prašič, srebrna ura z verižico, železna peč, gos, puran, servis, obuvala, sadna drevesa itd. itd. Z eno besedo: Vsi pridete na svoj račun. Hiti, kupi srečko, predno jih zmanjka. Izid žrebanja se objavi v časopisih.

Iz lista „Občina“: Za najboljše kandidate!

V današnji številki dobite točno navodilo za sestavo in vložitev kandidatnih list. Na tem mestu pa želimo posebej poudariti, da je pri sestavi kandidatnih list poleg paragrafov, kako se liste sestavijo, podpisujejo in vlagajo, najbolj važno, kdo da kandidira. To ni le važno za one, ki kandidirajo, pač pa posebno za one, ki bodo volili.

Ko boste kje sestavljali kandidatno listo, glejte na to, da boste postavili kot nosilca liste človeka, ki je res mož, ki bo mogel veliko delo v veliki občini vzeti v roke. Okrog njega zberite dobre zastopnike vseh okolišev in vseh stanov! Ne zanemarjajte posameznih delov novih občin, ne vlagajte list po okolicah, ker sicer ostanete v manjšini, ki ne bo nič pomenila, ker bo najmočnejša lista absoluten gospodar v občini. Ne odvracajte drugih stanov, vsi naj bodo primerno svojemu številu v občini tudi zastopani, tako kmetje kot

obrtniki in delavci. Svojim listam dajte le ime nosilca, svoj program pa povejte volilcem predvsem ustmeno od osebe do osebe.

Vsakdo je dandanes že toliko orijentiran, da ne podpiše vsakemu, da posebno ne podpiše onemu, ki grozi. Od raznih strani prejema uredništvo obvestila, da se naj »Občina« potegne za to, da ne bo nasilja pri volitvah, ker nekateri že grozijo. Kdo grozi? Povejte ga nam in priče navedite in dan! Nam je znana volja našega vladarja in volja vodilnih krogov v Beogradu, da se morajo občinske volitve vršiti povsem svobodno. Vsako dokazano nasilje bomo sporočili na najvišja mesta!

Je pa še nekaj drugega, kar moramo povedati. Marsikje ni nobene grožnje, samo vas samih je strah. Vidite bogatina, pa je strah vas, ki niste! Vidite človeka, ki ima »zveze«, pa se ga ustrašite. Ta zajčji strah morate pri teh občinskih volitvah premagati! Vsi, ki sprejmejo kandidaturu, naj vedo, da so se s tem ponudili za javno službo v korist svoje občine in svojega naroda in zato naj s ponosom ter odločno delujejo v tem, da bo njihova lista zmagała.

Volilcem rečemo pa le to: Ni mogoče sestaviti list tako, da bi eden ali drugi ne imel pomisleka, da bi bilo bolje tako ali tako. Zato ne glejte pri listah na posameznika, glejte na to, če je večina na listi taka, ki bo mogla zastopati vaše mišljenje glede občinskih zadev!

Naše geslo je:

Vsi za najboljšo kandidatno listo!

*

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Naročajte
„Občino“!
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

čast. Ze čisto izmučen je še zbral toliko moči, da je pobasal kačo v veliko košaro in odšel pal z njo v zverinjak. Ko bodo to kačo nagačili, bode tretji komad svoje vrste v zverinjaku v Trawankuru. Kraljeve kobre so namreč danes že zelo redka prikazen.

Knjige, ki se sama čita.

Na svetovni razstavi v Čikagi vzbujala splošno pozornost zelo velika knjiga. Knjigaleži na pulu, ki jo sam odpre in tudi avtomatično lista. Na platnu se prikažejo slike iz knjige, istočasno pripovedujeta poslušalcem dva glasna zvočnika vsebino knjige list za listom.

In odšel je v hišo.

Stari Belčar je negibno stal na cesti. Čepica mu je bila padla z glave in pri rvanju mu je sin raztrgal suknjič. Sklonil sem se po čepico in sem mu jo pomolil.

Tedaj je prišel stari Grčar s svojo sekuro po cesti. Najbrž je bil s cepljenjem drv pri meni gotov in je šel sedaj proti domu.

»Ta mi pride ravno prav, stari potepuh!« je zaškrilpal z zobmi Belčar, šel Grčarju nekaj korakov nasproti in rekel:

»Da boste vedeli, Grčar, čez štirinajst dni morate iz kočel!«

»Hehehe!« se je smejal Grčar prestrašeno in zmedeno. »Iz kočel! Zakaj pa iz kočel?«

»Ker ste vsi skupaj malopridna svojati!«

»Gospod Belčar — jaz vendar nisem malopridnež; saj sem vendar stari Grčar.

»Capini ste vsi skupaj! Največji pa ta deklina, Bianka! Obeša se na mlade zanikarneže, samo da jim vabi denar iz žepov, da sebi kupuje čope. Toda sedaj bo temu konec! Mojega Tončeta ni ne bo kvačla.«

»Gospod Belčar, saj sem vendar vašega Tončeta že trikrat vrgel skozi vrata gori pri meni v bajti —«

»Skozi vrata vrgel? S kakšno pravico pa ga mečete skozi vrata? Koča na barju je moja! V miru ga morate pustiti!«

»Saj mu vendar ne storimo nič žalega! Gospod Belčar, saj stanujem v kočici že dvaintrideset let — ali naj na svoje stare dni —«

»Iz kočel — pravim — čez štirinajst dni in s tem konec!«

Žagar je odvihral v svojo hišo. Stari Grčar pa je upognjen stal na cesti in je strgal s sekuro po snegu.

»Dvaintrideset let že prebivam v tej koči — saj že ni skoraj ničesar več na njej, česar bi jaz ne bil sam napravil — opaže in podboje in streho. Sedaj pa — iz kočel!«

»Grčar,« sem rekel, »ali se ne morete preseeliti kam drugam?«

Odmajal je z glavo.